Vai katrs Priekules iedzīvotājs zina, ka Dievs viņu mīl?

2019 Oktobris (163)

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

Dažkārt Dieva vārds un Bībelē lasītais ir tik grūti izprotams, ka šķiet līdzības, kurās Jēzus runā, vēl vairāk sarežģī visu saprašanu. Kāpēc nevarēja skaidri un gaiši pateikt, kas ir kas? Varbūt tad vairāk cilvēku saprastu Jēzu? Bet Jēzus uz šādu domu atbild diezgan strikti - Viņš saka, ka tam, kuram ir dots, tam tiks dots vēl, bet tam, kuram nav dots, tiks atņemts arī tas, kas viņam ir. Kam tad ir dots? Tam, kurš tic Jēzum Kristum un vēlas Viņam sekot. Caur ticību Svētais Gars ļauj saprast Bībelē teikto personīgi un tieši konkrētam brīdim piemēroti. Kādi vārdi būs vieglāk saprotami, bet kādiem mums šobrīd jāpāriet pāri, neizprotot tos. Bet, ja mēs ticībā pieaugsim, Jēzus saka, Viņš dos vēl - un pienāks diena, kad Svētais Gars mums, šobrīd nesaprotamo, atklās un ļaus izprast.

Mācekļi piegāja pie Viņa (Jēzus) un sacīja: "Kāpēc Tu uz tiem runā līdzībās?" Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: *"Jums ir dots zināt Debesu valstības noslēpumus, bet viņiem tas nav dots. Jo, kam ir, tam tiks dots, un tam būs pārpilnība; bet, kam nav, tam tiks atņemts arī tas, kas tam ir.* /Mateja 13:10-13/

Pirmajā mirklī šī rakstu vieta mums asociējas ar 20.gadsimta kapitālismu, kurā ienākumus bagātiem bija jādod vēl bagātākiem, nevis nabagajiem. Vai to varētu arī salīdzināt ar 16. gadsimta sakāmvārdu “nauda pelna naudu”. Mūsu izpratnē tas nav īsti taisnīgi - dot tam, kuram ir un atņemt tam, kuram nav. Bet patiesībā šeit nav nekāda sakara ar naudu vai īpašumu, bet gan ar sapratni. Kas vēlas saprast, tam tiks dots vēl un tas saņems šīs sapratnes augļus - mūžīgo dzīvi. Bet tam, kurš nevēlas saprast, tam netiks nekas un beigās tam tiks atņemta arī viņa dzīve.

Dievs turpina piepildīt pilnu trauku tā, ka tas plūst pāri malām. Bet tukšu trauku vispār nav iespējams piepildīt, kamēr vien tam nav noņemts vāks. /Autors nezināms/

✧✧✧

Šodien, atrodoties lielveikalā, pēkšņi dzirdēju kādu plīstošu troksni. Šķērsoju zāli un redzēju, kā daži cilvēki nopūšas. Ieejot telpā, kur viņi vēroja, es redzēju skumju ainu.

Kāda kundze ar ratiņiem trāpīja ar grozu pa stikla plauktu, un daudzi no traukiem nokrita. Uz ceļiem izmisumā viņa savāca lauskas, un viņas vīrs paņēma katru salauztā trauka svītrkodu, sakot:

Redzi? Tagad tev par visu to būs jāmaksā.

Skumja aina. Kāds pienāca, un visu skati pievērsās viņam. Es nometos blakus viņai, lai mierinātu, un pienākušais jauneklis sacīja:

- Atstājiet to, ļaujiet tīrīšanas dienestam sakopt. Dodieties uz slimnīcu, lai apkoptu brūci rokā.

Viņa samulsa un paskatījās uz viņu:

- Man tas jāsavāc, lai samaksātu.

Jauneklis teica:

- Mums ir apdrošināšana šādiem zaudējumiem, un jums nekas nav jāmaksā.

Kad jauneklis piecēlās, es redzēju, ka viņam ir lielveikala vadītāja identitātes zīme.

Lai kur tu atrastos, aizver acis un iedomājies, ka Dievs tāpat rīkojas tavā labā!
Viņš savāc tavas sirds lauskas, kas radušās no sitieniem, ko tev nodarījusi dzīve, un dziedē visas tavas brūces. Es tev apliecinu, ka tavas kļūdas tiks piedotas. Pastāv apdrošināšana, ko sauc par Žēlastību. Tad, kad tu atzīsi, ka esi kļūdījies, un pieņemsi to kā savu vienīgo glābiņu, Visuma esamības Pārvaldnieks DIEVS tev pateiks: “Viss jau ir samaksāts ... dodies un baudi dzīvi. Es mīlu tevi, mans bērns!’”

Lūgšanas mērķis nav Dieva roku kustināt, bet gan Dieva roku turēt.

J.Courson

Vēstule draudzenei

Šodien dzīves ritms ir kā nemitīgas sacensības. Cilvēki dzenas pēc prestiža darba, ideālas ārienes, skrien uz izpārdošanām. Un šajā neprātā neatliek laika apstāties, padomāt, ieelpot pilnu krūti, atvērt acis un beidzot ieraudzīt, cik pasaule ir skaista. Harmonija ar sevi un apkārtējo pasauli ir reta parādība un labi, ja kāds vispār to sasniedz, kaut arī 83 gados. Šo vēstuli raksta 83 gadīga sieviete savai draudzenei.

"Dārgā Berta,
es sāku vairāk uzmanības veltīt lasīšanai un mazāk – mājas uzkopšanai. Es priecājos par dārzu, nevis steidzīgi cenšos izraut sadīgušās nezāles. Es nolēmu samazināt savu darba laiku, un vairāk laika veltīt saviem tuvajiem cilvēkiem. Dzīve mums ir dota, lai to baudītu, nevis lai upurētu sevi. Es esmu visu pārdomājusi un novērtēju katru mirkli. Tagad dārgā porcelāna servīze un kristāla trauki vairs negaida īpašo gadījumu, jo katrs notikums manā dzīvē tagad ir īpašs. Vai tā ir uzkopšana vai ilgi gaidītā mana mīļākā istabas auga ziedēšana.

Uz tirgu es eju savās visskaistākajās drēbēs. Skaistas un koptas sievietes tēls man vieglāk palīdz šķirties no naudas. Es katru dienu vēlos smaržot pēc visdārgākā parfīma, jo katrs iemesls manā dzīvē ir svarīgs. Pat gājiens uz banku.

Es esmu aizmirsusi frāzi "kaut kad". Tagad ideālā vieta un ideālais laiks man ir šeit un tagad. Visu, kas ir jāizdara, un ko es gribu izdarīt, es daru.

Es nezinu, kā uzvestos citi, ja uzzinātu, ka rīt viņi mirs. Neviens nav redzējis nāvi un mums ir ērtāk dzīvot, nedomājot par to. Taču kaut kas man saka priekšā, ka viņi noteikti aprunātos ar saviem mīļajiem un draugiem. Salīgtu mieru ar tiem, kuriem sen kā sastrīdējās. Droši vien pusdienotu restorānā, pasūtot visu, ko sirds kāro.

Tas ir tas, ko nepaguvu es. Es nožēlotu, ka visi mani tuvie un mīļie cilvēki nepaguva dzirdēt no manis jaukus un mīļus vārdus. Es reti kad vīram vai vecākiem teicu mīļus vārdus, un tas ir tas, kas mani satrauc visvairāk.

Tagad es vairs neekonomēju, īpaši uz sevi. Ja tēriņi manā dzīvē atnesīs smaidu un labu garastāvokli, tad, kāpēc gan nē!

Katru dienu es atceros, ka tieši šī diena ir unikāla un brīnišķīga. Kamēr vien dzīvoju un elpoju, katrs dzīves mirklis man ir ārkārtīgi vērtīga dāvana."

Jūs aizdomājāties?

/Lemurov.net Tulkoja Ginta FS/

✧✧✧

"Ja tu spēj saskatīt skaistumu, tad tikai tāpēc, ka skaistums ir tevī pašā.

Jo pasaule ir kā spogulis, kurā katrs redz sevi pašu." *P.Koelju*

✧✧✧

Ietekmēt var ikviens!

Neatkarīgi no Tavas ietekmes jomas — vai tā ir ģimene, skola, darbavieta vai draudze, — Tu esi aicināts pievienoties 405 000 cilvēku 2 dienu **GLS vadītāju konferencē,** lai mācītos no izciliem pasaules mēroga vadības speciālistiem **8.-9.novembrim** Rīgā

Ekskluzīva iespēja skatīties GLS vadītāju konferences videolekcijas Rīgā.
Unikāls skatījums, iedvesma un praktiski ieteikumi, ko viegli uzreiz izmantot praksē.
Lektori - dažādu sabiedrības jomu pārstāvji ar bagātu pieredzi.
Resursi personīgai, komandas un organizācijas attīstībai.
Kontaktu veidošana vietējā kontekstā ar līdzīgi domājošiem vadītājiem - dažādu jomu pārstāvjiem.
Mērķtiecīgas diskusijas, kas veicina gūto atziņu integrēšanu vadības praksē.

Kad Tu apņemies attīstīt savas vadītāja dotības un prasmes, iegūst visi – uzņēmumi darbojas sekmīgi, sabiedrība mainās un draudzes plaukst!

"Mūsu eņģeļi vienmēr ir kopā ar mums. Un tie bieži vien izmanto kāda cita lūpas,
lai mums kaut ko pavēstītu."
P.Koelju

✧✧

Kāpēc nevieni citi veci cilvēki netracina mūs tik stipri kā mūsējie?

Vai esi ievērojis, ka nevieni citi veci cilvēki netracina mūs tik stipri kā mūsējie? **Tāpēc, ka visi pārējie ir vienkārši veci cilvēki.**

Bet mūsējie – tie ir mūsu novecojušie vecāki, kurus mēs atceramies pavisam citādākus, jaunus, spēka pilnus un kuri vēl nesen mūsu dzīvē spēlēja pavisam citu lomu. Mēs neesam gatavi ļaut viņiem kļūt veciem un bērna prātā. Ir viens vienīgais veids kā padarīt šīs attiecības vieglas un vienkāršas.

Mūsu novecojušie vecāki

Šis veids ir saprast un pieņemt, ka labākas šīs attiecības vairs nekad nebūs. Un arī vieglas un vienkāršas – ne.

Ir jāatrod sevī spēks un pietiekami daudz mīlestības, lai ļautu saviem vecākiem būt tādiem, kādi viņi ir. Cienīt viņu bērnišķīgās izvēles. Izpildīt muļķīgas vēlmes. Neizturēties parāk nopietni pret viņu idejām. Piekrist dīvainām prasībām. Nestrīdēties, kad viņi runā absolūtās muļķības. Tāpēc, ka tam nav jēgas!

Mūsu vecie vecāki baidās no mūsu problēmām – slimībām, atlaišanas no darba, neveiksmēm un sirds drāmām – tāpēc, ka katra tāda problēma lieku reizi viņiem atgādina par viņu pašu vecuma nespēku, nespēju palīdzēt pat paša bērnam. Tas ir ļoti sāpīgs atgādinājums, ļoti briesmīgs un pazemojošs stāvoklis, uzskatāms pieradījums vecuma bezspēkam, novecošanai un neadekvātumam.

Sāpes, īgnums, bezspēcība un pazemojums – tas ir tas, ko izjūt vecie cilvēki katru reizi, kad ar mums kas slikts notiek. Un tāpēc visiem spēkiem cenšas tādas situācijas novērst.

Viņi mūs pastāvīgi izjautā par mūsu lietām, tāpēc, ka baidās no mūsu problēmām vairāk, kā mēs paši baidāmies no tām. Un pastāvīgi mums dod padomus tāpēc, ka tas ir vienīgais veids kā kaut kā nebūt ietekmēt situāciju.

Īsāk sakot, ielāgo – komunikācija ar veciem cilvēkiem ir tikai labām ziņām. Kamēr to nav – norijam puņķus un asaras un smaidām. Kad parādās labas ziņas – stāstām vecākiem patiesību. Patīkamu patiesību.

Veci cilvēki ļoti novērtē visu, kas tā vai citādāk var novērst viņu uzmanību no nepatīkamajām fiziskajām sajūtām, muļķīgajām domām un pārdzīvojumiem.

Tāpēc, ja vēlies sagādāt saviem vecākiem labsajūtu, nedāvini viņiem ātrvāramos katlus, kafijas automātus, veļas mašīnas un jebkurus citus saimniecībā noderīgus, rīkus, kuri pēc tavām domām sagādās viņiem prieku. Nesagādās!

Ja vēlies sagādāt viņiem prieku, dāvā viņiem savu laiku. Protams, ne jau kaut kādu, tukšu un garlaicīgu. Izvēlies dāvanai kvalitatīvu, spilgtu, neparastu laiku.

Vecums ir pati lipīgākā slimība pasaulē. Mēs visi esam slimi ar to – bez izņēmumiem. Tikai atšķirīgas ir stadijas.

Mūsu vecāki atrodas daudz vēlīnākās šīs slimības stadijās, bet mēs – agrīnākās. Lūk, arī visa atšķirība. Laika jautājums.

/econet.ru Tulk.G.F.Solis/

✧✧

Prieks nav mūsu dabiskā, bet gan pārdabiskā reakcija uz dzīvi. Tieši tādēļ tas ir Gara auglis, nevis vienkārši tavas personības iezīme. Prieks nav automātiska reakcija uz apstākļiem, bet brīnumains mirklis šajā tumšajā un mirstošajā pasaulē, atklājot Viņa klātbūtni caur tavu dzīvi. Tas prieks, ko tu piedzīvo un parādi, rodas, esot tuvās attiecībās ar Viņu.

Tu netiki radīts depresijai un ne lai demonstrētu kritisku garu; tu netiki radīts aprunāšanai vai rūgtumam. Tu netiki radīts, lai sodītu vīru ar savu klusēšanu, lai radītu nesaskaņas draudzē vai dusmīgi kliegtu uz saviem bērniem!

Kas notiktu, ja es degvielas vietā mašīnu uzpildītu ar smiltīm, tikai lai mazliet ietaupītu naudu? Es ne tikai nesasniegtu savu gala mērķi, bet ari salauztu mašīnu! Tikpat skumji notiek, kad kristietis cenšas dzīvot ar depresiju, dusmām un rūgtumu. Šādi tu nekad nesasniegsi savas dzīves gala mērķi!

Tu tiki radīts, lai būtu augļus nesošs kristietis!

Tu vari nest tos augļus, kādus nest tu biji paredzēts, tikai esot ciešās attiecībās ar Jēzu. Katru dienu... visas dienas garumā vienkārši apceri, kas Viņš ir un visu, kas Viņam ir un visu, kas Viņam ir

priekš tevis. Bagātini savu dzīvi ar dieva vārdu, ar slavēšanu un lūgšanu. Tieši tik daudz, cik ļausi Jēzum aizņemt savu būtni, tik daudz prieka tu arī spēsi nest!

Kā cilvēkam iespējams priecāties, piedzīvojot lielas grūtības? Tas skan pārāk garīgi. Galu galā, ko svētais Gars domā, kas mēs esam? Vai kāds Mātei Terēzei līdzīgs Poliannas un Mērijas Popinsas tēls>!

Izvēle būt dzīvespriecīgam kristietim, neskatoties uz visām cilvēciskajām sāpēm, lielākai daļai cilvēku šķiet pārāk augsta... vai pat pilnīgi neiespējama rīcība. Kā gan kāds pie pilna saprāta var uzskatīt pārbaudījumus par prieka iemeslu? Kāpēc... tas ir pilnīgi absurdi! Labākajā gadījumā tas ir neiedomājami...ja vien, protams, tu pazīsti Jēzu. Tad, izjust prieku vilšanās laikā kļūst par ļoti reālu un patiesu iespēju!

Patiesība ir šāda: neskatoties uz dažādajiem ievainojumiem un smagajiem dzīves apstākļiem, mēs varam dzīvot priekā, tāpēc, ka nekas mūs nevar šķirt no Viņa klātbūtnes. Un tieši Viņa tuvumā vienmēr ir prieka pilnība. Finanšu krīzes, attiecību sarežģījumi un pat ne salauztas sirdis Viņa bērniem nespēj atņemt pieeju Debesu Tēva mīlestībai un rūpēm. Šķiršanās nespēj mums liegt pieeju Viņa mīlestībai un nepaklausīgi bērni neatturēs tevi no visa tā, kas Viņš IR.

Mums jāizvēlas prieks tajās situācijās, kad tas ir pēdējais, par ko mēs vēlētos domāt. Kad mēs esam dusmīgi uz cilvēkiem... neapmierināti ar dzīvi,,, bēdu laikos... kad esam depresijas nomocīti... Jēkabs norāda uz veselīgāku atbildes rekciju: PRIEKS!

Mūsu dienišķie apstākļi var nozagt mūsu laimi, bet nekad mūsu prieku! Tādēļ, kad nākošo reizi piedzīvosi pārbaudījumu, nepakļaujies depresijai, bet tā vietā, sāc uzskaitīt iemeslus, kādēļ vari būt prieka piepildīts kristietis!

Prieks patiesi ir Lakmusa tests, kas nosaka, vai mūsu virziens ir nosprausts pareizi – vai mēs paliekam Dieva tuvumā.

Bībeles lasījumi oktobrī :

4.11.-10.11. - Psalmi 128-130, Apustuļu d. 13-14
11.11.-17.11. - Psalmi 131-133, Apustuļu d. 15-16
18.11.-24.11. - Psalmi 134-136, Apustuļu d. 17-18
25.11.-01.12. - Psalmi 137-139 Apustuļu d. 19-20

Sveicam! Sveicam! Sveicam!

1.10. - Aigars Dārznieks
4.10.- Mirdza Saule - 90
5.10. - Sarma Jaunzeme
7.10. - Uldis Strēlis
9.10. - Laura Ķere
12.10. - Kristaps Brancis
18.10. - Elīna Leja
26.10. - Ilmārs Arājs
26.10. - Svetlana Šildere
26.10. - Judīte Šlionska
29.10. - Sintija Konkola
29.10. - Aija Ķere - 15

✧✧✧

☺ ☺ ☺ Nokaitināta sieviete brauc trolejbusā un domā:
– Pasažieri – rupekļi. Vīrs – piedzēries lops. Bērni – huligāni un divnieku karaļi. Es – ak, es, nabadzīte, nomocījusies un nelaimīga.
Viņai aiz muguras stāv Sargeņģelis ar bloknotu un visu pieraksta – stingri pa punktiem:

1. Pasažieri – rupekļi.
2. Vīrs – piedzēries lops.
3. Bērni – huligāni un divnieku karaļi.

Pēc tam pārlasa un domā:– Kam viņai tas viss vajadzīgs? Taču, ja jau reiz pasūtīja, izpildīsim!

Uzmanīgi ar saviem "pasūtījumiem"!

zentasvara50@inbox.lv 26801575